

РЕШЕНИЕ

№ 664

гр. София, 29.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав,
в публично заседание на 02.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **8230** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/, във връзка с чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба на „Електроразпределение Юг“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], и „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], и двете дружества с адрес: [населено място], [улица], срещу Решение № Ж-662/19.07.2023г. на КЕВР, с което на двете дружества са дадени задължителни указания, както следва: 1./В 7-дневен срок от получаване на решението на КЕВР да удовлетворят искането на П. П. за промяна на използваната електрическа енергия от небитови нужди на битови нужди за обект с ИТН 2745530, находящи се в [населено място], [улица], ет. 4, ап. 1; 2./ В седемдневен срок след изпълнение на указанията по т. 1 да уведомят КЕВР за предприетите действия.

В жалбата е посочено, че оспореното решение е незаконосъобразно и постановено при допуснати съществени процесуални нарушения. Моли се решението да бъде отменено. Претендират се разноси. В съдебно заседание жалбоподателите не се представляват. От процесуалния им представител е постъпила молба, в която заявява, че поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Претендира разноси. Прави възражение за прекомерност на претендираното юрисконсултско възнаграждение. Ответникът – Комисия за енергийно и водно регулиране – в съдебно заседание чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Заинтересованата страна – П. Ц. П. – в съдебно заседание не се явява и не се представлява, не изразява становище по жалбата.

Административен съд София-град, III отделение, 49 състав, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е започнало по подадена от П. П. жалба с вх. № Е-13-49-15/23.06.2023 г. срещу отказ на „ЕВН България електроснабдяване“ ЕАД за промяна статута на клиент от небитов в битов за обект с кл. № [ЕГН], с ИТН 2745530, находящ се в [населено място], [улица], ет. 4, ап. 1.

На основание чл. 142 и чл. 143 от Наредба № 3 с писмо от 11.05.2023 г. Комисията е изисквала от „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД и „Електроразпределение Юг“ ЕАД становища на дружествата във връзка с подадената жалба.

На 23.06.2023 г. „Електроразпределение Юг“ ЕАД е изпратило становище, в което е посочило, че на 16.01.2023 г. П. е подал заявление до електроразпределителното дружество, с което е поискал промяна на статута му на клиент от небитов на битов. С писмо от 07.02.2023 г. „ЕР Юг“ е информирало лицето, че не може да удовлетвори искането му за промяна на статута от небитов на битов клиент, тъй като е необходимо да се промени предназначението на обекта съгласно т. 41 от Допълнителните разпоредби на Закона за устройство на територията. Пояснено е, че съгласно чл. 178, ал. 4 от ЗУТ, обекти със стопанско предназначение, в случая сградата, в която се намира жилището на П., която е с предназначение „административна/делова“ съгласно кадастралните регистри, не могат да се ползват не по предназначението им или в нарушение на условията за въвеждане в експлоатация. На основание цитираните разпоредби, както представения договор за доброволна делба, в който липсва вписано конкретно предназначение на обекта, от електроразпределителното дружество е прието, че обектът е предназначен за небитови нужди, с оглед на което е необходимо лицето да предприеме действия съгласно ЗУТ за промяна на предназначението на обекта.

На 23.06.2023 г. от „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД е изпратено становище, в което е изложено следното:

Обектът, собственост на П., описан по-горе, е заведен в системата на дружеството като небитов. От представения Договор за доброволна делба не може да се установи по безспорен начин, че обектът, за който се изисква смяна на цена за битови нужди, е с променено предназначение. След справка в кадастралните регистри е установено, че сградата е с предназначение „административна/делова“.

На 16.01.2023 г. П. е подал Заявление-Декларация за започване на продажба на електроенергия от „Е. ЕС“, в качеството на краен снабдител. Към него е приложен и Договор за доброволна делба от 2010 г. Преди подаденото Заявление обектът е бил на свободен пазар.

Издадено е Решение № Ж-662/19.07.2023г. на КЕВР, с което на двете дружества са дадени задължителни указания, както следва: 1./в 7-дневен срок от получаване на решението на КЕВР да удовлетворят искането на П. П. за промяна на използваната електрическа енергия от небитови нужди на битови нужди за обект с ИТН 2745530, находящи се в [населено място], [улица], ет. 4, ап. 1; 2./ В седемдневен срок след изпълнение на указанията по т. 1 да уведомят КЕВР за предприетите действия.

От страните в производството не са ангажирани допълнителни доказателства.

Административен съд София-град, III отделение, 49 състав, при така установената

фактическа обстановка прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 13, ал. 9 от ЗЕ, от лице, имащо правен интерес и срещу подлежащ на оспорване по съдебен ред акт, поради което ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

По валидността на акта:

Съгласно чл. 76 от Закона за енергетиката Комисията контролира съответствието на извършваните лицензионни дейности с условията на издадените лицензии, като извършва превантивен, текущ и последващ контрол. Съгласно ал. 4, т. 2 от посочената разпоредба КЕВР контролира съответствието на изпълнението на лицензионната дейност с условията на лицензията, включително изпълнението на задълженията за предоставяне на достъп до мрежите, както и правилното прилагане на условията за предоставяне на достъп.

В съответствие с чл. 22, ал. 1, т. 2 от Закона за енергетиката, КЕВР разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, като в съответствие с ал. 5 когато комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. Съдът приема, че оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган.

Процесното решение съдържа, всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването му, и отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК.

Съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗЕ, редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се уреждат в наредбата по чл. 60, а именно Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката /обн. в ДВ, бр. 33/05.04.2013 г./ . В случая, изискванията на Наредбата – чл. 144 и сл. са спазени – изготвен е доклад и е проведено закрито заседание, на което е прието процесното решение. Съдът приема, че в хода на административното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения и не са налице пороци, водещи до нищожност на оспорения акт.

По материалната и процесуална законосъобразност на акта:

Действащите Общи условия на „ЕВН България електроснабдяване“ ЕАД са одобрени с решение на ДКЕВР № ОУ-013 от 10.05.2008 г.

Към датата на издаване на оспореното решение т. 2а от §. 1 от ДР на ЗЕ предвижда, че „битов клиент“ е клиент, който купува електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация и горещо водоснабдяване, или природен газ за собствени битови нужди. В т. 33а на същата разпоредба е дадено определение на понятието „небитов клиент“ – клиент, който купува електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация, горещо водоснабдяване и технологични нужди или природен газ за небитови нужди. От анализът на двете разпоредби ясно се установява, че разграничението между двата вида потребители е на плоскостта на нуждите, за задоволяването на които се купува/ползва енергията, а не на плоскостта на характера и вида на обекта, като жилищен или стопански.

Дефиницията за клиент съгласно чл. 1, т. 4 от Общите условия включва понятието „потребител на електрическа енергия за битови нужди“ - физическо лице, собственик или ползвател на имот, присъединен към електроразпределителната мрежа на

дружеството съгласно действащото законодателство, което ползва електрическа енергия за домакинството си, и понятието „потребител на енергия за стопански нужди“ - физическо или юридическо лице, както и лице на издръжка на държавния или общинския бюджет, което купува електрическа енергия за стопански и/или обществени нужди за обект, присъединен към електроразпределителната мрежа на дружеството.

Чл. 6, ал. 1 от Общите условия дава възможност електрическата енергия да се използва от клиента за битови или стопански нужди. Ал. 4 на чл. 6 от Общите условия, предвижда, че клиентът е длъжен незабавно и писмено да уведоми дружеството в случаите, когато на територията на един обект се наложи промяна на предназначението на цялата или част от използваната електрическа енергия /от стопанска на битова или обратно/. В тази връзка следва да се отбележи, че според чл. 10, т. 1 от ОУ клиентът има право да използва електрическата енергия според предназначението на обекта - битов или стопански. Съгласно чл. 11, т. 3 от Общите условия, клиентът се задължава да уведоми писмено електроснабдителното дружество в 30 /тридесет/ дневен срок за всяка промяна, свързана с подадените от него лични данни, адресна регистрация, данни на фирмата, промени в собствеността, промени в начина на ползване на обекта, наложени временни ограничения върху ползването на обекта.

Горните разпоредби не съдържат ограничения относно промяна на нуждите, за които се ползва електрическата енергия в даден обект и същите не противоречат на заложените в ЗЕ критерии за разделение между битов и небитов клиент.

Не следват различни изводи от разпоредбите на ЗУТ. Съгласно т. 41 от § 5 от ДР на ЗУТ, промяна на предназначението на обект е промяната от един начин на ползване в друг съгласно съответстващите им кодове, представляващи основни кадастрални данни и определени съгласно Закона за кадастъра и имотния регистър и нормативните актове за неговото прилагане. Да се задължи собственик на различни обекти в жилищна сграда да извършва такава промяна в случай, че чл. 6, ал. 4 от Общите условия го задължава при промяна на предназначението на използваната от него енергия от стопанска на битова само писмено да уведоми за това Е., противоречи на целта на закона. Промяната на предназначението на използваната електрическа енергия не следва задължително да се обвързва с промяна на предназначението на обекта по реда и при условията на ЗУТ.

В конкретния случай с подаденото на 16.01.2023 г. заявление за услуга до електроразпределителното дружество заинтересованата страна е поискала количествата консумирана електрическа енергия за обект с ИТН 2745530, находящ се в [населено място], [улица], ет. 4, ап. 1, да се фактурират по цени за битови клиенти. От съдържащия се в административната преписка договор за доброволна делба /лист 62-63 от делото/ е видно, че имотът, собственост на заинтересованата страна, по отношение на който е поискано промяна на клиент от небитов в битов, се състои от две спални, дневна-кухня, баня-WC и антре, т. е същият е с предназначение за битови нужди. От страна на жалбоподателите не са ангажирани никакви доказателства, в подкрепа на направения от тях извод, че сградата, в която се намира обектът е с предназначение административно /делова, както и че обекта на заявителя се ползва за небитови нужди. Съгласно чл. 11, т. 3 от Общите условия на „ЕВН България електроснабдяване“ ЕАД заинтересованата страна е уведомила електроснабдителното и електроразпределителното дружество за начина на ползване на обекта, като

заинтересованата страна има статут на битов клиент в собствения ѝ обект, съгласно §1, т. 2а от ДР на ЗЕ.

С оглед изложеното, съдът намира, че оспореното решение е правилно и законосъобразно, а подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, вр. с чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. с чл. 37 от ЗПП, вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ в размер на 100.00 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 49 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на "ЕВН България Електроснабдяване" ЕАД и „Електроразпределение ЮГ“ ЕАД, срещу Решение № Ж-662/19.07.2023г. на КЕВР, с което на двете дружества са дадени задължителни указания, както следва: 1./В 7-дневен срок от получаване на решението на КЕВР да удовлетворят искането на П. П. за промяна на използваната електрическа енергия от небитови нужди на битови нужди за обект с ИТН 2745530, находящи се в [населено място], [улица], ет. 4, ап. 1; 2./ В седемдневен срок след изпълнение на указанията по т. 1 да уведомят КЕВР за предприетите действия.

ОСЪЖДА "ЕВН България Електроснабдяване" ЕАД, ЕИК[ЕИК] и „Електроразпределение ЮГ“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], двете дружества със седалище и адрес на управление в [населено място], [улица], да заплатят на КЕВР сумата общо от 100 лв. /сто лева/, всяко дружество по 50.00 лв. / петдесет/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: